

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/91/2012
Identifikačné číslo spisu:	6011200036
Dátum vydania rozhodnutia:	12.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6011200036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., zastúpený JUDr. Františkom Vavračom, advokátom, Horná č. 51, Banská Bystrica, proti žalovanému: Poľovnícke združenie Kolesárová - Závadka nad Hronom, IČO: 35654228, Štúrova č. 7, Závadka nad Hronom, zastúpené PhDr. Mgr. Petrom Rosputinským, PhD., advokátom, Kukučínova č. 18, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: K-32/2010 zo dňa 30.10.2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/2/2011-90 zo dňa 04.04.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu o d m i e t a .
Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 23S/2/2011-90 zo dňa 04.04.2012 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť s tým, že vec postúpil Okresnému súdu v Brezne ako vecne a miestne príslušnému. V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie poľovníckeho združenia o vylúčení člena zo združenia je síce rozhodnutím o právach a povinnostiach tohto člena ako fyzickej osoby, nie je to však rozhodnutie v oblasti verejnej správy, nakoľko vzťah združenia a jeho člena je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti verejnej správy. Rozhodnutie poľovníckeho združenia o vylúčení svojho člena nie je realizáciou verejnej moci a nesleduje žiaden verejný cieľ alebo záujem, ani nerealizuje zákon, ale interný predpis združenia, ktorým sú stanovy. Rozhodnutie vydané na základe stanov nie je rozhodnutím vydávaným v oblasti verejnej správy, čo je základnou podmienkou prieskumu v správnom súdnictve podľa ustanovenia § 244 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“), nebol preto možný postup podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý upravuje správne súdnictvo, ale je tu možný postup v klasickom občianskoprávnom konaní podľa prvej a tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, na čo je vecne a miestne príslušný Okresný súd v Brezne, preto krajský súd vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť s tým, že vec postúpil Okresnému súdu v Brezne ako súdu vecne a miestne príslušnému podľa § 250d ods. 2 O. s. p. Svoj právny názor oprel krajský súd aj o rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 396/2010 zo dňa 27.10.2010.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní napriek poučeniu o neprípustnosti odvolania uviedol, že poučenie považuje za nesprávne, keďže postúpenie musí byť preskúmateľné nadriadeným súdom a keby tomu tak nebolo, mohol by krajský súd postupovať svojvoľne a účelovo. Žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/8/2011 zo dňa 24.02.2011. Ďalej žalobca uviedol konkrétne námietky ohľadne dôvodnosti preskúmavania veci podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odmietnuť.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O. s. p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 250d ods. 2 O. s. p. ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd napadnutým uznesením vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť s tým, že vec postúpil Okresnému súdu v Brezne ako vecne a miestne príslušnému podľa § 250d ods. 2 O. s. p. a proti takémuto rozhodnutiu súdu odvolanie nie je s poukazom na § 246c ods. 1 veta druhá O. s. p. prípustné (pozri napr. § 250d ods. 3 O. s. p., kde zákon výslovne ustanovuje možnosť odvolania sa proti uzneseniu o zastavení konania) musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/2/2011-90 zo dňa 04.04.2012 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Žalobca poukázal v podanom odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/8/2011 zo dňa 24.02.2011. V tomto rozhodnutí však postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky rovnako, ako v preskúmanom prípade a odvolanie proti rozhodnutiu o postúpení veci odmietol „ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, keďže v danej veci odvolanie Občiansky súdny poriadok vo svojej piatej časti výslovne nepripúšťa a iný výklad by mohol byť porušením princípu právnej istoty ako jednej obsahových náležitostí právneho štátu.“

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.